

หอสมุดประชาชนเมืองเชียงใหม่

หอสมุดประชาชนเมืองเชียงใหม่

บทละครเรื่อง

เรื่อง กนกนที

(หมากพญาวิชาสำหรับละครในบริษัทวิทยุ ร.ศ. ๑๓๓)

เล่ม ๑

ตัวละคร

- ๑ นาย ร้อยโท ทนง อายุ ๒๔ วิชาดลคังค์งัดร้าน
โถม คม สัน พุดเฉียบแหลม
- ๒ หวดงบรรณารักษ์ อายุ ๔๐ คมกริบ ฉลาด
ดี ใจคอหนัก
- ๓ นาย มั่น ทนง อายุ ๒๖ จีนสมัยใหม่
- ๔ พระยามหาพิภพ อายุ ๕๘ สมองเก่า
- ๕ พระไกรนิกร เจ้าตัว มั่นเหตง อายุ ๖๐
เศรษฐีอย่างเก่า

๒ เจ้าบุญญา

๖ หมื่น ไหวหาร อายุ ๕๔ ครีอกระ หัวประจบ
อยู่ในบ้าน พระ ยามหาพิภพ

๗ เจ้าชีวิต อายุ ๓๐ บ่าว หวดง บรรณารักษ์

๘ เจ้าเฉ อายุ ๒๕ บ่าว นายร้อยโท ทนง

๙ จัน กุญ หดิน อายุ ๓๒ บ่าว นายบัน ทง

๑๐ คุณ เรณู อายุ ๒๑ บุตรศรี พระ ยามหาพิภพ
ฉลาดแต่มีความรู้

๑๑ คุณหญิง ถิ่น อายุ ๔๘ ภรรยาพระยามหา
พิภพ มารดา เรณู เกรงเจ้าคุณ

๑๒ คุณแม่จาด อายุ ๖๐ บ่าว หวดง บรรณารักษ์
ถือตัวนัก

เลขห้อง ๑๓ แม่ทิม อายุ ๓๔ บรม แม่ชอ คตบ แดง
ข้างพูดเจ้า มารยา

เลขหมู่ ๑๔ หุ่น ขัน อายุ ๑๔ บ่าว คุณ เรณู
ยังมี บ่าว ชาย หญิง แด เต็ก ทั้ง สาม บ้าน

๘๙๕. ๙๑๑๒

เลขทะเบียน ๒๒๓๔๖๗

ม ๑๒๒๕๓๘ ม ๕๕๗

เรื่อง ก็น คบ

๓

ชุดที่ ๓ (เจ้าบุญญา) ฉากใน ตึก นายร้อย

โททง ตัวละครมีเจ้าของ ตึก เดิน ตรงหน้า หวัง เลี้ยว
มุนอยู่

ประชุม ๑ (ทง) โยเห็น ใคร, สำนั, ไม่
มี สำนั คุณ เรณู, ถูก พระยา, มหาเหอ ไวย้อย่าง,
ตงม่ง, ทงม่ง จะต้อง เจอ, ตังวัน, แพ้บุญญา เรา
ไปขอ, จ้องจน, ขอน วอน ดย ฉาคคุณ พ่อ, ก่อเหตุ,
เฉก เหมือน หมา นึก ไม่ ให้, ไหน จะ ได้, เรณู มา
ถูก รักกัน, นั้น บิดา, หัดบ ตา นอ หัดบ ให้ ขอ, ก็ ไป
ขอ, พอ เปน ที่ ใช้ จะ ต้, ขอ เจ้าคุณ, ให้ หมุน คือ
ดี ไม่ ได้, ก็ จะ ร้าย, เมื่อ ปลาย นือ พาเรณู, หู บิรช,
มาขึ้น ใจ (บุ หรง) เจ้า ช้าง, คลัง จ้อ, ขอ พ่อ แม่
เจ้า ช้าง, ไม่ เทอ. เมอ เหลวไหล พุดกะ เจ้า, ตัว ตรง,
ต่ง เข้า ไป เรา รัก ใคร, ชิด ช้าง, เรณู น้อย ไม่ ต้อง
ฟัง, แม่ สือ, หรือ ดึง เต็น ให้ แต่ เปน, ไป รดน้ำ, ค่อย ค้

๔ เจ้าบุญญา

หน้อย คื่น บู้ทง, หอง เจ้าคุณ, ดุ่น คบอย เล็ก
ลำออย, คอย อม, ตม ตเมอ งาน วัดเบญจมี, เห็น น้อย,
มัน ต้อง ใจ ให้ พระไกร, นกร เตย, มา เลี้ยเจ้อ ยัง
อ้าย หลวง, บรรณา รัศมี, ทำ จัก เพ้อ หอง ช้างอ, งม
เปด้า, เจ้า ผิด ทาง มี แต่เรา, เจ้า จัก, ถึง ตัว หล่อน
ตั้ง อักษร, ตั้ง สวดดี, หมัด บาด หมาง ชวน ตาม มา,
น่า ขำ, ไม่ อ่าพราง หล่อน ยังจาง, ให้ รอ, คอ เมอจน ๓
๑๔ คำ (เขียน หนังสือ ถึง ว่า ต้อง ยั่วเรา ไว้ ให้ บวน
ถึง จะ ได้ นี่ หนังสือ ฉบับ ท้าย มี ไป เหมาะ นะ)

อ่าน ๑ แม่เรือน ยอดรักพี่ พี่มีชีวิต อยู่เมือง
มนุษย์ เหมือน ดอยรเห็ด ไป อยู่ โดก พระจันทร์ จะหา
วัน หา เวลา ขึ้น ใจ ฤๅ สบาย ใจ ดัง ขณะหนึ่ง เปนไม่มี เสีย
แล้ว เพราะอะไร เพราะ คิดถึง แต่ แม่เรือน หัว ใจ ของ
ที่ อยู่ มี รุ้ ดี เมย ไหน หล่อน บอกพี่ ว่า “อย่า เสีย ใจ
นัก เลย คุณพี่ ไม่ หอง เพ้อ รัก ผู้เดียว ดอย ถึง ดับ

เรื่อง กิบบิ

๕

หลังก็มีใครอีกคนหนึ่ง เขารักพระองค์อยู่เหมือน
น้ำจิตของคุณพี่ ถ้าจริงเหมือนหวัง สัจจริงเหมือน
ว่า ขอให้คุณพี่ มาขอต่อเจ้าคุณ ป้า เสีย ก่อน ทั้งรู้
ว่าไม่ให้ เมื่อท่าน ดั้น ปาก ปากฏ ออก มาจริงดัง
นั้น เราผู้น้อย จึงค่อย คิด กัน นี่จะให้ข้าม ผู้ใหญ่
ไปที่เดียว ใจผู้หญิง ไม่ใช่ ทหาร เหมือน คุณ พี่จะ
กล้าไหวๆ” ขอ หล่อน ขยำดื่ม จดหมาย ที่พี่ยก มา
แจกให้ฟังนี้ พี่ก็ ขอ แล้ว ทำตาม หล่อน แล้ว ทุกประการ
เจ้าคุณ มหาพิภพ ท่าน ไม่ช้าแต่ ว่าไม่ให้ ข้าได้แต่
คำเสีย พอแรง หล่อนก็ ร้องแล้ว ส่วน พี่สรีรักษาคำ
สั่งสอน คำสั่ง หล่อนไม่คิดชีวิต จึงคิดใครให้ หล่อนมาอยู่
เสียกับพี่เฉยๆ เจ้าคุณ ป้า ท่านก็ โกรธ ไปพัก หนึ่ง
แล้วก็ คง ซา ไปเอง ด้วยคุณ หญิง ก็ยัง เวทนา พี่อยู่
ถึงจะยังไม่อยาก มา ก็ขอให้ นัก เวทนา ทน อาภัพบ้าง
ไม่มากนัก เพียงน้อย ๗ (คุย ขอด ว่า ผู้ ปาก เก่ง ใหม่

๖ เจ้ามัญญา
นี่ไม่ช้าคงได้ตอบ เรียกเจ้าเงมารัดว่าไงแม่ทิม
ยังไม่มา มันก็ทำอะไรไม่ทราบเลยออกดูๆ ไม่
ทันไร แม่ทิมก็กระปรีกระเปร่าเข้ามาส่งจดหมายคุณเรณู
ให้ (ทองรับฉีกอ่าน)

อ่าน ๑ คุณพี่ทอง อย่าร้อนร้อนรนอย่าง
ใจทหาร สมัยคุณพี่ไปนักเลย ไปไหนเสียจะไม่
ได้เห็นหน้ากัน น้องเชื่อใจว่าน้องคิดถึงคุณพี่ไม่
น้อยหน้าหัวใจคุณพี่จริงๆ คุณพี่รู้ไหม เกิดเป็น
ถูกผู้หญิง แล้วตามผู้ชายไปตอกๆ นะโลกเขาดิ้น
รักน้องแล้วอยากจะให้ใครกล่าวร้ายต่อน้องๆ เวลา
ยังมีลมไป ค่อยคิดค่อยอ่าน เวลาร้ายใช้จะร้ายเล่น
มียามกลับไม่รู้จัก เพื่อบุญบรรดา จะกลับร้ายกลาย
เป็นดีเหมือนเรื่องตลกบ้าง คุณพี่จะว่ากระไร คุณ
แม่ๆ ก็ยังปรานีอยู่บ้าง รายเงินนั้นทองที่พระไกร
นิกรแกมาเร้าเจ้าคุณบ่ตกตงจะให้แต่คุณแม่รังเกียจ

เรื่อง กนิ คบ

๗

เจ้าคุณ ป่า ก็ยังไม่กล้า ยก ให้ ด้วย ท่าน พูด ดัง ๆ ว่า
อยาก ได้ ลูก เขย เจ้า ๆ ญา พระยา พาน ทอง เพราะ
น้อง เป็น ลูก รัก ดวง ชีวิต คน เดียว ของ ท่าน สร้อย สำน
กระษัตริย์ ที่ ส่ง มา ได้รับ แล้ว แม่ ชื่นใจ จึง งาม ออก
เก่ง ชอบใจ รัก น้อง ละ ย่า ต้ม เชื้อ น้อง อโรหิ เป็น
ทหาร ขาญ ไชย ทำ ใจ เป็น ปลา ชิว สู้ น้อง เรณู หัวใจ
ของคุณ พี่ ก็ ไม่ได้ คิด ถึง ผาก ขา โดย มา ถึง ด้วย
ลา ที่ ข (อ่าน ขำ จวบ จดหมาย แล้ว ก็ ถอน ใจ ตรง
แม่ ทิม ก็ เขาะ แต้ รวง วัด ทนง ควัก เงิน ให้ ๒ บาท
บอก ให้ รอ ก่อน ไป จดหมาย)

อ่าน ให้ แม่ ทิม ฟัง ๑ แม่ เรณู ดวง ชีวิต พี่ ชื่น
ใจ ก็ แล่น ชื่น ขำ ก็ แล่น ขำ เมื่อ อ่าน อีก ษร นาง สวรรค์
ไป รย มา ให้ ถึง มือ พี่ ร้อน ใจ ด้วย ได้ ขำ ว่า หลวง
บรรณารักษ์ เขา จะ มา ขอ ทั้ง เขามี คน สนิบ สนิบ แง
มือ บาง ที่ เจ้า คุณ พ่อ มด คุณ แม่ น้อง จะ ตึง ตึง ยก ให้

๘

เจ้าบุญญา

เขาได้ ถ้าหลุดลอยไป โดยเราเผอเรอเช่นนั้น พี่
มิไม่เป็นตัวถา เวทนาพี่ แล้วขอให้เห็นใจพี่ให้
มากๆ เท่านี้หมด พี่ทงเพื่อนซายของแม่เรณู ข
(แม่ทิม ว่ายังงี้ๆ ก็ไม่มา แกพูดนักแล้ว ก็ยื่นแต่ว่า
เวลาที่มีลมไป ทงว่าแกช่วยจริงๆ คงสำเร็จ ทิม
ว่าจะช่วยทุกอย่าง ทงครองแล้วว่า เขาอย่างนี้
เกิด ฉันรู้ว่ายายหลวงบรรณารักษ์ มันรักแม่เรณูนัก
เหมือนกัน แกไปรับเป็นแม่สื่อ ต่อให้มันจดหมาย
ถึงแม่เรณู แล้วเขาไปเอาหน้าให้พระยามหาพิภพ
ท่านจะได้ตกใจ แกต้องกะทึงว่ารู้ว่ารักกันนิดนะ
จะคาม ท่านคงจะได้รับยกให้อายจันขุนทง เมื่อ
เข้ากตเช่นนั้น แม่เรณู คงจะรีบแผ่นมากะฉัน เอา
เถอะ ถ้าสำเร็จจะรางวัลถึง ๕ คำดังเที่ยว แรกยาย
ทิมกตต่างๆ ครั้นพูดไปพูดมา เห็นด้วยว่ารู้
จักแล้วละ หลวงบรรณารักษ์ แต่งคนมาขอให้อิฉัน

เรื่อง กิน ดิบ

๘

ช่วย แต่ไม่รับ ชูระ ตัญญา ไม่ สำเร็จให้เขียน ขณะ
นั้นเจ้าเง เข้ามา บอก ว่า หลวง บรรณารักษ์ มาหา
ทงไล่เฉ ไปโยไว้ ก่อน อย่าเพื่อให้ ผลุน ผลัน เข้ามา ให้
แม่ ทิม เข้า ไป ใน ห้อง แล้ว หดบ ลง กระ โต หลัง เรือน ออก
หลัง บ้าน แล้ว ก็ ออก ไป รับ หลวง บรรณารักษ์ เข้า มา
ทัก ทาย กัน ตาม ธรรมเนียม)

ฉิม เด็ก ๑ (บรรณ) เขา โจทย์ แล้ว แก บ่อ,
ไปขอ ตู ร่าย เรณู, ถู ชู, เสี้ย ยู่ ย่น จริ่ง ฤา หลอก,
ไม่บอก, เพื่อน ตัก คน ใจ ไม่บ่น, แม่ ต้อ, ดอ ไปเอง
(ทง) เหตุใด เหตุใด, ใคร บอก, หลอกให้น่า ไม่
ปรากนา, เมีย เมอ, เพ้อ เหลง เจ้ง กำลัง คนของ, ปอง
ห้าม, ไป ตาม เพดง ต้อง นอน เสดง, แอ้ง แม้ง, แม้น
แต่ง งาน เขา บอก กัน, เหมือน กัน, กัน ห หนัก ว่า
แก วก, ร่าย นั้น, เสี้ย บ่น พดำน กัน ไม่เขื่อ, มิ เชื่อใคร,
ด้วย ใช้ การ จริ่ง ฤา ท่าน, หลวง คิด, อย่า บิด เกดอ ฯ

๓๐ เจ้านัฏญา

๖ คำ (ท่าน หลวง อ๋อม แอ้ม ไม่ รับ โดย ตรง แต่
ก็ รู้)

ต๋มโปง ๑ (ทนาง) แล้วจะ คิด, อย่าง ไว, ค่อ
ไป หนอ จะ ไป ขอ, พ่อ ฤ, แม่ สื้อ เจื่อ (บวรณ)
กัน คน คำ, ชัน ท้า, พ้อา พขอ เลือก เมขอ, ไป ขอ, ละ
ก่อกรรม เกิด มา เป็น, เจ้า ชู, ต้อง รู้ เชิง ทัง เหล็ก,
เลย ไป, ก็ ไม่ ขำ ถึง พ่อ ให้, ใจ เจ้า ตัว, ก่อ กรรม ย่า
แต่ ก็ จำ, ฝัน ใจ, ไม่ สู้ คม คน ต้อง การ, พถ่าน ไป,
มิ ไซ่ เถ่น ใจ กัน เห็น, แม่ สื้อ, รับ มื่อ ส้ม เจ้า ตัว
รัก, ไม่ ตัก, แต่ ตม ๆ คน จะ ช่ม, ใจ คน, รน ไป เอง ๆ
๖ คำ (ทนาง ละ ทัง ว่า จริง ถูก ใน บ้าน นั้น รู้ว่า มี บรม
แม่ สื้อ สำคัญ ชื้อ แม่ ทิม ถ้า เข้า สืบ ถ้า เป็น สำ เร็จ
ทนาง ละ ไม่ ต้อง การ เป็น แต่ คน ของ ๆ เฮ้อ ไป กระ เน้น
ท่าน หลวง ขอ ให้ ช่วย คิด ข่าน ขอบ ขอ ขอบ ใจ แล้ว
ก็ ภา ไป)

เรื่องกิน ดิบ

๑๑

ฮาเฮีย ๑ (ทง) อ้ายพลเรือน, เหมือน คุ่น,
คุ่นช เกอ จุได้เพ้อ, คำตอ, โฉพ่อเก่ง กะทึงส่ง,
หลงดิ่ง, ปะเลง ปะเลง คงส้ม เพง, กตศึก, เรานัก
เตรียม ค้อนพระยา, มหัพภพ, หลบ หลวงแมว ยก
ตุกแกว, ให้ฉว, เจ็ดเยี่ยม แม่เรณู, ราชาว, ผ่านใจ
เตรียม ต้อง ค่อมเตยม, ตามเรา, มาเท่านั้น ๗ & คำ
(หัว ร้อยสมบัติญาตัว เณรชอง คอบ ขอรบดิ่งเข้า มา
ก็พอ) บิด ม่าน

ชุดที่ ๒ (มา ขอมัน) ฉาก ใน ตึกพระยา มหา
พิภพ ตัวละคร มี ๓

หน่เอื่อ ๑ (หมิ) ทง ฝปาก, ฝมื่อ, หือ ไครมี
ได้เพงยาว, มานี้, นิฉฉั่น ทำคำตัง, ตาย ราบ, ทราบ
วางวัด ร้อย โท ทง, คงมัน, ส้ม สัญญา ทิม ต่อ
ดวง, หลอก หลวง, บรรณาวัช จะรับ ชัก, ล้อ นาย,

บ้าย อาสา พิแก มั่น, ทถง ชน, วิมาน ฟ้า เขียน เพลง
ยาว, ให้มา, เหมือน แะหน้า จะต้องให้, เจ้า คุณ, หมุน
เอาหน้า ตั้งเขม็ง, ทุกท่า, เหน่น้ำ ข้ำ บ้าย เกอะเฮ้,
เจ้ ตัว, ตัวเจ้า กรรม คง มา ข้ำ, สู้ขอ, พ่อ ตก ลง ข
๒ คำ (เจ้าคุณ ออก มาถาม นั้น ใคร ทิม คตาน เข้า
ไป กราบ ว่าตัว มา คอย ยาก กราบ ทำว ใน ที่ร โหถาน
ด้วย วัน น หดวง บรรณารักษ์ มา พบ จ้าง ให้ ชัก สือ คุณ นาย
ให้ ว่า ไม่ขอ ถ้าดำ เร็ว จะ รวง วัด สอง พัน แด ฝาก
เพลง ยาว มา ส่ง ให้ เจ้า คุณ หุ้มง รับ มาอ่าน)

อ่าน ๑ โอ้อ นารท วา คณา บรรณารักษ์ ได้ ยด
ภักตร์ เพื่อ จิตร พิศวง ถึง ผู้ใหญ่ ใจ ยัง หวัง ทนง เร
ณู คง เห็น ใจ คน ไว้ มิตร เปน พ่อ หม้าย เมีย ตาย หลาย
ศก แล้ว เฒ่า แต่ แพ้ว เพเฮอ พระอม ไม่ ส้ม จิตร เมื่อ
ได้ เห็น วัด เบญจมะ บพิตร โอ้ย ชีวิต คติน้อง ฝะของ ตาม
ครั้น จะ รุ่ง รุ่ง ฤกษ์ ก็ กัดตัว รู้ คัก ตัว แต่ กมล ทุรน หวาม

เรื่อง ก็น ดิบ

๑๓

สิ้นเจียม ตัว กตว อาย กระ หาย งาม จึง แจ้ง ความ
สวาคี ค้าง มา ถึง เขย ๒ ๖ คำ (เจ้าคุณ พัน เลี้ยว ว่า
ค้ำๆ ทิม กศัญญ์ ค่อ ข้ำ)

อกโครง ๑ (พิภพ) อ้าย หลวงธรา, ขดำ เล็ดอก,
เล็ดอก โกลก ไม่ ไชงก, คุณา, เซดามา เขย ทอด
เล็นห์, เรณู, เจ้า ขี้เตี้ย มัน จะ เลย, เปน พ่อ, แค้น บ้อ
มา (ทิม) อี ฉันทราบ, จะ ใคร่ กราบ, เวียน ได้ ท้าว
ก็ ยิง หนาว, ใจ ตัว, กตว นัก หนา โปรดอย่า ให้, ใคร
ทราบ, นะ เจ้า ค้ำ คุณ นาย ขดำ, รัก มัน, พัน ผื่อ เทย
มัน คง หา, อากม, รดม เล็นห์ ทำคุณ เร, อนุ ปรดาต,
นำ หวด เลี้ยว อีเจ้า ขนม, จัน น้ายา, มา กตม เกลี้ยง
อยาก กราบ ท้าว, หนาว จะ เลยว, ดง ผิด ตัว ๒ ๖ คำ
(เจ้าคุณ ชัก ใหญ่ ทิมก็ ชู ใหญ่ ว่า มี แม่ ดีอ กว่า
ห้า หก คน แรก นะ คุณ นายเรา เปน ไป ก่อน ถึง คดั่ง
ไค้ ข้าง อ้าย หลวง นั้น มัน มี เจ้า นาย ขุน นาง สันนิ

๑๔ มาขอ มั่น
ฉัน ไม่ให้ขอจะต่อให้ตามไป จะหักหน้าได้
ทำว คุณหญิงก็ซ่อนจะเอนๆ ไป ด้วย เจ้าคุณ
ว่าเพลงยาวนี้ดูมัน แรกประ ทิมว่าที่ไหน อ้ายปาก
อ้ายจดหมายที่ไม่เป็น กลอน นะเยอะ นี่คงไป วาน
ใครแต่งให้จะขอขมา ปาก เจ้าคุณ ว่าจำตายมือได้
มันเขียนเอง อ้ายนี้คิดบ่แดงดำคัญอยู่ ครอบ
ขณะนั้น หมั่น ไหวหาว เข้ามาบอกว่า พระไกร นิกร กับ นาย
มัน ทง มาอีกแล้ว เจ้าคุณ บอกให้คอย อยู่ก่อน แล้ว
แกเข้ามา นี่ ได้ทิม ให้ไป ตามคุณหญิงมา ทิม
แอบฟัง พอหมั่น ไหวหาว มา เจ้าคุณก็เล่าเรื่องให้
ฟัง คุณหญิงว่า หดวง บรรณารักษ์ เขาทำถึง ๕๓๕
มีผู้สนับสนุน เขา มาก ถึงอายุมาก เด็กรักกันแล้ว ก็
ไม่ใช่ธุระของเรา บ่ดอยให้มัน ตามกัน ไป ฤา
ยกให้กะเจ๊กกะจั้นนะ ดีที่ ไหนเราเผ่าพันธุ์ เจ้าคุณ
ว่าที่มันไม่ขอ นี่ จะคิดเฉียวหักหน้ากัน คุณ

เรื่อง กนิษฐา

๑๕

หญิงว่าเขารู้ว่าไม่รุนแรงละ รักจริง แล้วเป็นไร จะ
ไม่ขอ ทำฉาว คราวร้อยโททง นั้น ดียังไง เดชะ
บุญ ถูกเรา ไม่เด่นด้วย หาไม่กี่ หน้า กัด ขาย หน้า เขา
หมิ่น โหวต กระทบ สอ พลอ ทง ต้อง ข้าง แต่ กัด เจ้า
คุณ มาก ก็ ยอ เจ้าคุณ มาก เจ้าคุณ เคย พิน คุณ หญิง
ว่าถูก ถูก ยอ อ้าย เจ้า หมอ จัน น้า ย่า จะ ยก ถูก ให้
กะเขา คร่ำ คร่ำ คราว พ่อ คุณ หญิง เลย แง ว่า ไม่เคย
พูด กะ มัน ลัก คำ ปรึกษา พูด ตาม ความ เห็น โกรธ เขา
โกรธ เขา ถูก ของ เจ้าคุณ ก็ แล้ว แต่ เจ้าคุณ นะ ชี้ เจ้า
คุณ ว่านี่ พระ ไกรนิกร ก็ มา เกอะ ให้เขา เสีย รู้ แล้ว
รู้ รอด ไป คุณ หญิง ก็ ร้อง ให้ว่า ถูก จะ ได้ ตัว เจ็ก
เจ้าคุณ ว่า พ่อ เขาก็ เป็น ขุน นาง คุณ หญิง ว่า ขุน นาง
จอม ปลอม ไม่ มี ชาติ ตระ กุด เจ้าคุณ จะ ให้ หมิ่น โว
หาร ไป เขียว เข้า มา หลาย หน แล้ว ก็ ยัง เวียก บ่าว ผู้

หญิงที่ไม่มีใคร ขาน นาง ทิม อยู่ก็ หดหู่ เสีย เลย
ใช้ หมั้น ใจ หาร ไป ตาม ลูก สาว ออก มา)

อม เมียด ๑ (พิภพ) รู้จักไหม, ใคร นะ หดวง,
บรรณารักษ์ (เรณู) เจ้า ค่ะ รู้จัก, (พิภพ) อย่า
เลี้ยง, หมอบ เอียง หัว (ถูก หมอบ ดู หน้า พ่อ) รู้จัก
เมื่อไหร่, ให้ดัง ๆ, ถ้ายัง กัด (เรณู) ถูก เจ็ดตัว,
พระ ไกร, ไป ด้วย คน นั้น และ นั้น และ, เกะ เกะ, ถูก เมื่อ
ไหร่ (เรณู) เมื่อ ครั้ง ไป, วัด เบญจมี, ได้ เห็น หน
มา พุด จา, ป่า ก็ อยู่, ไม่ รู้ คน ว่า เขา คน, เกะ เกะ,
ระแคะ ระคาย ๒ ๔ คำ (เจ้า คุณ พน พยัค กะ หมั้น ใจ
หาว ว่า มีดี คานัน ก็ รับ จริง ๆ เจ้า คุณ ตาม ไม่ เคย
พูด เหมือน อ้าย ร้อย โท ทนง ดอก ฤ ว่า นั้น เธอ เป็น เจ้า
ของ ร้าง เขา ของ มา ให้ บ้าง อี ฉนั้น ของ เธอ ไม่ พูด
กัน ได้ ฤ เจ้า คุณ ป่า ก็ พา ไป เอง นี คุณ แม่ ช่วย
ถูก เจ้า คุณ คุณ ห้าม ให้ นั่ง หมั้น ใจ หาร ก็ พดอย

เรื่อง กิณ ดิบ

๑๗

กะ ทั้งเจ้าคุณ ถาม ไม่ได้รัก กันดอกฤา ถูก ถาม
ใคร หลวงบรรณานะ ถูก ว่าเปล่า พ่อว่าปด
คา หม่น พัก คุณแม่คุณ คา หม่น กำลังว่า กัน บวน
พระ ไกร เยี่ยม เข้ามา ต่าง กดบ เกิดขึ้น เรณู จะ ไป เจ้า
คุณ ห้าม ไว้ ตรง ไป รับ เชิญ เข้า มา ทัง นาย บุน ทง ด้วย
พระ ไกร ขอ โทษ ว่า คอย อยู่ นาน แล้ว เจ้า คุณ ว่า กำลัง
ให้ ตาม แม่ หมู มา หา พี่ ขรรคตา ผู้หญิง ดูป เนือ ดูป
ตัว กี่ ซ้า จัน บุน ทง เคย กรุ้ม กรุ้ม พ่อ ให้ ให้ คุณ
หญิง เจ้าคุณ ก็ ให้ ดู ตัว ให้ พระ ไกร แด ให้ พี่

ชิม ไหญ่ ๑ (ไกร) ถูก ดี โดน, ไกร หา, มา
ขอ โทษ เจ้าคุณโปรด, ส่ง เหวะห้, ให้ เหมาะ หมาย
อยาก ขอ มั่น, พัน ผูก, กะ ถูก ชาย ให้ ทัง นาย, ได้ รู้,
ขึ้น ชู ใจ โธ่ บ่วย อยู่, ดู้ ถ้อ, ชู คอ ถาม โดย อา
รรม, ปดม ครัน, ได้ มั่น ไหม แม่น กะ ผม, ได้ มั่น, แถ้ว

๑๘ มาขอมัน
วัน ไว นายคน ไซ้, คง จะ คดาบ, สบาย บาน ๗ & คำ
(คุณ หญิง หมั่น ไล่ เรณู กัม หน้า ตา หมั่น รวง
จะ สอ พดอ ทาง ไหน ตั้ เจ้าคุณ ตรอง พระ ไกร ก็
อ้อนวอน บุน ทง ก็ กรั่ม กรั่ม นาง ทิม ก็ ช้าง เปน
ตุ๊ก กะดาร์ ปลอม พด)

ฝรั่ง ควง คัด ๑ (พิภพ) เกะไหน ๆ, เต็มใจ,
จะให้ ตรง ก็ รับ มัน, บุน ทง, ด้วย ส่ง ดาร์ แต่ง เมื่อ
ไร, ไล่ จัด, ไล่ นังงาน ช่วย ให้ มาร, ตา เขา, ทูเตาใจ ๗
๒ คำ (พระ ไกร ดีใจ ให้ ลูก ไป ยก ถุง ทอง มา เท
หิบบ หีบ สร้อย คอ เพ็ชร กระบัง เพ็ชร แหวน เพ็ชร มา
ให้ คุณ หญิง ค่อย ปลดมือ เรณู เห็น ไม่ ไหว กราบ
ตุ๊ก สนับ ไป พ่อ ไม่ เห็น ครั้น เลี้ยง บุน ทง บอก เตี้ย
เหี้ยว มา ก็ ว่า แม่ หนู ขาย พระ ไกร ปรึกษา ลูก ว่า
จะ แต่ง ที่ ๕ กัน ยายน ให้ ทน ภรรยา ทราบ เจ้าคุณ ก็
ตก ลง พระ ไกร ตา ไป ว่า จะ ได้รับ จัด การ จวน วัน

เรื่อง กิณ คับ

๓๘

มัน ทง คุย ไหญ่ ว่า ต้อง เอยง โต๊ะ มี งาน ไหญ่ เชน

มาก ด้วย ฤทธิ คุย จน พลาด แทบ ถัม คา หมีน จะ หิว

รอก ถัว ล้อ อก ปาก ทิม ค่อน เจ้า คุณ ได้ คา หมีน ไป)

ชิม เด็ก คดี ๑ (พิภพ) ข้า นึกใจ อ้าย หลวง,

บรรณารักษ์ แม่ หนู หน้า, มือ คดั่ง, รัง ไหน ไหว ฅวย

ตาม อ้าย, ฅวย แก่, โนน แร่ ไป เรา จะ ได้, อับ ประยค

นี้ หมด ฅว (สอน) ไม่ ทน ถาม, ถู เต้า, เอา แต้ ใจ

เด็ก ถู ไป, จัง ๆ, พอ พัง ชั่ว ว่า จะ มั่น, ทัก ทัก, เดียว

จัก ปาว เถน ชัก ชั่ว, มนาว โตง เคง, เพดง ไม่ คดี ๒

๔ คำ (หมีน ไหวหาร มา บอก ว่า คุณ แม่ เนอ เยื่อ ไร

บอก ช้อ ฅาด จะ มาก รบ ท้าว เจ้า คุณ แด คุณ ผู้ ฅึง

กัมน้ำ เจ้า คุณ ไม่ รู้ จัก ถาม คา หมีน ก็ ไม่ รู้ จัก

เตย ให้ บอก มา เฅรพ อย่าง ไว้ ตัว คุณ ฅึง รับ

ไหว ถาม สบาย ฤ ก็ ว่า สบาย ขอบ พระ เเดช พระ คุณ

๒๐

มาขอมัน

เจ้าคุณ กระซิบถาม ว่า ใคร ก็บอก แต่ ว่า แม่ จาด ๆ จน
แทบ คตัง)

ขวัญ อ่อน ๑ (พิกพ) มาหา นะ, มี ธุระ, อะไร
หรือ ฤา หรือ, อย่าง ไร, ว่า ไป ถึ ฤา ต้องการ.
ทุน รอน, มา คอน นั ^๕ ฉั นั เติม ทั. มี ทุน, หมุน ไม่ พอ
(จาด) รับ ประทาน, หาดาน อฉั นั, ท่าน เจ้า ขา หาดวง
บรรณา, รัก ษั นั, (เจ้า คุณ) เกอะ ฉั นั ขอ อย่า
ออก หาญ, พาน ษั, เหลือ อ้อ ขอ อ้อ ๆ ๆ, หนึ่ง ล้อ,
เจ้า คุณ, (ลูก คู้) หมุน เข้า เรือน ๒ & คำ (จาด
คุณ ตา หมัน ษั ว่า แล้ว ค่อ ไป อย่าง ไร เขา ก็ หนึ่ง
เสีย เจ้า คุณ มอง หา ใคร ไม่ ได้ คัว มา พัก พะยิด
คุณ หมิง ให้ เข้า เรือน ก็ กั้ม หน้า เสีย ไม่ เห็น โบก
มือ ให้ ตา หมัน ไป เสีย ก็ เงอะ ะ ไม่ เข้า ใจ)

ถึง โถด ๑ (จาด) หาดาน ฤา เร้า, เจ้า ประคุณ,
หมก มุ่น ห้าม ให้ ทาบ ทาม, ฝาก คัว, กตวั แปด เมอน ^๕

เรื่อง กิณ คิบ

๒๑

อิฉิน ไม่มา, ก็ ว่า, ให้ มา เชื่อน คุณ หญิงโบรต, นึก
เหมือน, เพื่อน บ้าน กัน (สอน) ถูก เจ้า คุณ, ต้อง เจ้า
คุณ, ถึง จะ ถูก ถึง เปน ถูก, ก็ ไม่ แท้, แล้ว แต่ ฉิน (เจ้า
คุณ พ้น ออก มา ได้) ตา หมี น ไต่, ไป จัง ๆ, อย่า พัง มัน
อี่ แก่ จรร, ไร ปล้น, ดู หมี น กู ข & คำ (ตา หมี น
ก็ เงอะงะ คุณ หญิง น้ำ ตา หยต เฉาะ ๆ จาก โกรต กระ
ทบ ท้าว ไป ก็ พอ) ปิด ม่าน

ชุด ที่ ๓ (ประชัน แท้ม) ฉาก ใน ตึก หดวง
บรรณารักษ์ ตัว ดกร มี หดวง บรรณารักษ์ ร้อน ใจ
คอย พัง น้ำ พอ เจ้า ชิด ฉิ่ง มา บอก ว่า คุณ มา แล้ว
ก็ แร่ ไป รบ จาก โกรต รอด ๆ เข้า มา หาดาน ถาม
ว่า ยัง ใจ มั่ง

ตกปลา ๑ (จาก) ช้าย พระ ยา, มหา คัง คก,
ยก หัว บ้อง พุด ของ หอง, ไต่ ข้ำ, เซ่น หมา หมู มัน

รับมัน, พ่อเจ้าประคุณ, ลูกจันจุ เดียวนี้ ชู, คอ ผงะ,
 เปน พระไกร คุณหญิง สอน, ชอนดี, ฮาวี เพื่อน แต่
 เต็ม เอือน, เหมื่อน กระช้ำ, กัดดำ ให้ ร้อย ษมา, ช้า
 มีขอ, เขี่ยบ ค่อ ไป โยย ค่อ ให้, ตัว เปน ทอง, อย่า
 ค้อง การ ถูก ตัว ใคร, ชอนใจ, คนไหน นำ บอ
 เกิด บ้า, จะช่วย, ด้วย ทุก ด้าน อี้ ถูก พระยา, มหาพิภพ,
 บัด ชบ ชาน มัน พอก พาด, หาดน บ้า, เจ้าอย่า คบ ๓
 ๖ คำ (โกธร แล้ว ก็ ไป หลวง นั้ง ของ)

กระบอก ๑ (บรรณ) อย่าง ไฉน, แม่ทิม, ก็
 ยม รับ ไม่ ยัก กลับ, บอ กช้า, รวด ลม แต่ เข้า ตรู,
 ลูท, มา จน พดบ ฤจะ หลบ, ตัว เดียง, เดียง ไม่ ดี
 เรา รุ เซ่น, เถ่น กระพ้อ, ร้อย ยับ บ้า จาด รับ, แด ส้มค้,
 รุจ รุจ จะ พัง คา, รมด, ให้ รุ ที่ บ้า เอง รุ, ไป
 เอง. เสง เขา ใคร ๓ ๔ คำ (เรียก เจ้าชิต ให้ ไป
 ตาม แม่ทิม มา ให้ ได้ เจ้าชิต ไป ยืน ตรอง ๆ บ่น แข็ง

เรื่อง กิน คิม

๒๓

ตั้งเหล็กเงินง้าง อ่อน ได้ ตั้ง ประสงค์)

ตามเดรัจฉาน ๑ (บรรณ) ชื่อแม่สื่อ, ฤๅว่า, นาย
หน้าเป็น แลแต่เงิน, ถ่วง เต็ง, เกง ฐ ได้ ถึงแม่
ทิม, ทิม พัด, บัด อย่างไร เงิน ยัด ให้, คอ พับ, เปน
กตบ พน ผู้หญิง ดาว, รุ่ง ราว, เรณู น้อย ยัง ไม่
ค่อย, ชำ ของ, ครอง ถัก คน รัง แม่ สื่อ, บัน เถ่น, และ
เปน พน ถ้าเรา ชื่น, คน ผิด, ที่ คิด ถ่ม ๓ & คำ
(ทิม กระ ดาก มาอย่าง เลี้ย ไม่ได้ หลวง บรรณ ชัก
ว่า เขา เพลง ยาว ไป เปน อย่างไร บ้าง บอกว่า เจ้า คุณ
จับ ได้ หลัง จะ ตาย แล้ว นี้ ไม่ ไหว ตะ หลวง บรรณ ไป
หยิบ ขนบัตร์ ใน ห้อง มา โยน ให้ ว่า ทำ ขวัญ เค้า ทิม
จับ ดู ร้อง แหม อไร เปน ๓๐ บาท เทียว ฤๅ หลวง
บรรณ หัว ร้อง ว่า ดู ให้ แน่ ทิม คั่น โอ ไม่ มี เงิน ทอน
ดอ ก ตั้ง ร้อย บาท จะ ให้ เค้า ไร ก็ โยน มา เท่านั้น ดี
กว่า หลวง บรรณ ว่า ให้ หมด นั้น และ ดู ให้ ดี ทิม

คัน คัว คัน หน้าขีดปาก คัน ว่า เป็น พัน บาท นี้ เจ้า ขา
 นั้นจริง ๆ หลวงบรรณ ย่อมว่าจริง แต่ใช้แต่เท่า
 นั้น ถ้า ส้ม คิด แล้ว ยังอีก หลายเท่า นั้น ทิม ลง กราบ
 หลวง บรรณ ซัก ว่า ไหน ๆ แม่ ทิม เห็น ใจ ฉนั้น แล้ว ขอ ให้
 พุด ตามจริง ทิม เลย เค้า ตามจริง หมาดแต่ ร้อยโท
 ทงต่าง กด ใช้ มา จน คัว เขา หลวง บรรณ ไป ขาย เลี้ย
 ขอ โทษ รับผิด เพราะจน เขา จะ ให้ รวง วัด ๒๐ บาท ซัก
 ว่า ค่าเดิน หนังสือ เท่าไร ว่าที่ ๒ บาท ๓ บาท เท่า นั้น
 หลวง บรรณ ว่า ขอ ให้ช่วย เกิด รับ จะ ช่วย แต่ คง ไม่
 สำเร็จ ด้วยเรณ รัก ทง เลี้ย ผั่ง จิตร ผั่ง ใจ แล้ว ข้าง
 พ่อ ก็ปลง ใจ ให้ จัน บุน ทง เลี้ย ผั่ง จิตร ผั่ง ใจ เหมือนกัน
 ไม่ ตาม ทง ไป ก็ คง ต้อง แต่ง กะ บุน ทง)

ฉงน ๑ (บรรณ) ไม่เป็นไร, ถึงจะไม่, สำเร็จ
 ตรง รวง วัด คง, จะได้, มีให้ ด่ม (ทิม) พุด เจ้า คุณ,
 จะ วุ่น เละ, เตะ เขา กทม จะ ทับ กม, กะ เจ้า คัว, ก็ กัด

เรื่อง กิณ ดิบ

๒๕

ไป เคยพูด โอ้, ร้อยโท, ทนงดี เข้อย่างนี้, อีกพัก,
ซัก สองสัปดาห์ เป็น หมด ทาง, ไม่มี อย่าง, ไหน จะ ใช้
(บรรณ) แม่ ทิม ไม่, ต้อง พูด, ทนงดี นั้น ได้ หนังสือ
ดี, ฤๅ โอไร, ใคร พูด จา... จง เก็บมา, ยักษ์ คร้าน, เคย
งาน นั้น มัน สดใจ, ฉัน จะ ให้, ทิม หลาย พัน เคย ยัง
ใจ, ก็ ยัง นี้, ทุก วัน ไป... ๖ (ทิม รับ ว่า ฉัน จะ
สำเร็จ อย่างไร หลวง บรรณ ว่า ตาม บุญ ตาม กรรม
ของ นั้น ทิม ว่า นี่ จะ ต้อง ไป หา ร้อยโท ทนงดี อีก หลวง
บรรณ ว่า ก็ ไป แด่ เจ้า ตาม จริง เขา ใช้ เขา ให้ ก็ รับ
อย่าง เคย เป็น แต่ อย่า เข้อย เรื่อง พูด กระนั้น ฤๅ ข้อ
ฉัน ให้ ร่าง วาด เท่านั้น)

เขมร เกวอ ๑ (ลูก คู้) แม่ ลือ ทิม, ยิ้ม เขียว,
นึก เคราะห้ ดี (ทิม บ้อง) อ้าย หลวง นี้, บ้า ผู้ หญิง, หยิ่ง
หมั่น ได้ เกิด ถึง เขา, บ้า หลง, ชั่ง เขา โย ให้ เรา
ได้, ตัง พัน, เป็น ฉัน พอ (พูด ตรง) เกิด จะ ขอ, ชาติ,

อย่าคร้ามเข็ด แต่ดำเร็จ, ไม่ดำเร็จ, นั้น และ หนอ
 (บรรณ) แล้วแต่ฉัน, ทิมนั้น, คยนี้ คยอ ได้หนังสือ,
 ฤๅซ้อ, อไร มา บอก ทุก วัน, มา ทุก วัน, อย่าอื่น คิด
 แลอย่ามิด, อย่าพราง, ลัก อย่าง หนา (ทิม) ท่าน หลวง
 ไซ้, ทำยัง ใจ, เปน ไม่ ซา จะ ขอกดำ, ทำ ตาม, คร้าม
 ไคร ไบ ๗ ๖ คำ (ทิม ดา ไป)

เพลงฉิ่ง ตัด ๑ (บรรณ) ซาคีเจ้าชู้, ชิงชู้,
 ดำมรุடன் คน ตะแผน, คน ตะทาง, ดู อย่าง ไหน ความ
 ดำเร็จ, เจตนา, มา ข้าง ไคร คงจะได้, ดู เล่น, ได้ เปน คร
 ข้าง บั้น ทง, ตรง แร่, ขอ แม่ พ่อ ไม่ รย่อ, เจ้า ตัว, กัด
 เปน หนู นึก แล้วแต่, แม่ พ่อ, จะ คำ ชู คง จะ ชู, คง
 จะ ยอ, ถ่อ ส้ม ใจ ข้าง นาย ร้อย, โท ทนง, คน องค์ อาจ
 เพื่อน ก็ ปราด, เข้า นัว, เจ้า ตัว ใหญ่ ไซ้ แม่ ล้อ, ล้อ เล่น
 เปน บรรได เหมือน ไซ้ ไปร, ดันย บุษ, ดู เอาเอง
 อ้าย ข้าง เรา, เจ้า ชู้, ผู้ ขาด เอา เงิน ฟาด, แม่ ล้อ,

เรื่อง ก็น ดิบ

๒๗

คือ เขียง ใช้เป็นทุต. ไม่พูดซัก, เขิง นักเตง เรา
ตามเพดง, ตามใจ, ใครจะดี พละเรือน, กับทหาร,
รับงานนี้ ยังเจ็ดตัว, หัวดุ่น, บุญเศรษฐี แม่เรือน,
ดูเค้า, จะเข้าที่ ตามทอง, หองรี, ไปกระมัง แต่กวน
อู, หอง, แพ้งเม้ง เราก็ก่ง, พอใช้, แพ้ใครมั่ง
เราแก่ครั้น, ประชันโฉม, ไทรมะนัง ประชันทรัพย์,
นับถึง, อยู่ข้างทราวม แต่ประชัน, บัญญา, ทำเจ้าชู้
เกิดรับสู้, ใครๆ, หมัดไม่ชาม เกิดคอยดู, เจ้าชู้ชรา;
พยายาม คว่าเข้างาน, ละไม่ยอก, วังรอกเหี้ยว ฯ
๑๔ คำ (หัวร่อกรุ่นกริมใจก็) บิดม่าน

ชุดที่ ๔ (แหลมดำ) ฉากในคฤหาสน์ ร้อยโท
ทองอย่างชุดที่ ๑ ตัวละครมี นาย ร้อยโททอง นั่งอ่าน
หนังสือวันก่อนแด่มองหาแม่ทิม ไม่ทันไร แม่เลื้อ
ย้มแต่เข้ามาส่งหนังสือให้ทองเงิน ๒๐ บาท คพัดทอง
ฉีกหนังสือ)

อ่าน ๑ คุณพี่ ทนง ใจน้องเรณู จะขาด เลี้ย
 แล้ว น้อยใจ ตัวที่ไม่เชื่อคุณพี่ วันนั้นเกิดเหตุ
 ใหญ่ เจ้าคุณบ่ยากให้อ้ายเจ๊กบ่ทนงนัดจะแข่งวันที่
 ๕ เดือนหน้านี้แหละ ทั้งได้ข่าวว่าจับจดหมาย หลวง
 บรรณารักษ์ได้ว่ามาขออ้ออ้อฉัน เมื่อดูเกิด เจ้า
 คุณบ่เรียกอ้อฉันไปซัก เห็นจะหลบตาคนเรื่อน
 ฤๅกระไรถึงรับรับมัน มันตาเห็ดออก เป็นตายไม่ขอ
 มีผิวเจ้า ถ้าไม่ได้ทอดชีวิตในฝ่าเท้าคุณพี่แล้ว
 ต้องตกเป็นของตาหลวงนั้น ยังจะพอทนมัน น้อง
 ยอมยกชีวิตไว้สุดแท้แต่คุณพี่จะคิดเกิด จะให้ทำ
 อย่างไร ยอมหมดขอให้รับคิด แต่อย่าเหลวไหล
 อย่าลืมส่งตำรวจน้องเรณู อนาคตคนรัก ของพี่ทนง หนา
 ดาก่อน ๗ (พออ่านจบก็หัวเราะ กากร้อง เก่งๆ
 ไปหยิบขนมตั่ว ๒๐ บาท มาโยนให้ทันที ทิม ค้อน
 เย้ย ซักให้เล่าเรื่องทิมก็เล่าสนหน้าตลาดทองๆ ให้

เรื่อง กิน ดิบ

๒๘

คอยก่อนจะฝากจดหมายไปเข้า ไป เขียน)

ส่วย ส่น ๑ (ทนง) บัญญา ทหาร, การ ผจญ,
กตาคึก เปน โดน กัก, ดัง คัด, ไม่ หวาด เสียว ส่วย
หัวงาน, ความ ค้อน, ดอก ช้อน เจียว ประ เดียว ประ เดียว,
ต้อง เสาระ, ให้ เหมาะ กิ่ง ๓ ๒ คำ (เขียน ทรง ๗
พอ หนู ขึ้น หน้า คั่น เด็ก ตก เขา หนึ่ง ล้อ ๑ ไร มา ส่ง ให้ แม่ ทิม
ว่า คุณ นาย ให้ รับ กลับ จึง ปรืด ไป ทนง เหลียว ถาม
ว่า ๑ ไร ทิม คดาณ เข้า ไป ส่ง ทนง รับ จัก อ่าน หน้า
ไม่ ถูก อารมณ์)

อ่าน ๑ คุณ พี่ ทนง คู้ ชี วิต ขอ รับ ประทาน โทษ
น้อง เรณู อีก ครั้ง เกิด หนา กราบ ฝาก ทำว ๓ ๓ จดหมาย
น้อง ที่ ฝาก แม่ ทิม มา ให้ เมื่อ เข้า ๓ ๓ ๓ ครน คดาณ
อาการ มัน ถดถอย ไป อ้าย แหก ตา มุ่น ทง กับ ตา พ่อ กลับ
ไป บ้าน เค้า ให้ อี ยาย แม่ ที่ เจ็บ หนัก พัง เติบ ดี ใจ คั่น เค้น
เกิน ไป ขาด ใจ คาย เลี้ยว เมือ เข้า ๓ ๓ ๓ เจ้า มุ่น ทง

เขา มา ขอ เดือน งาน ต่อ เจ้าคุณ ป้า ไป ยัง ไม่ มี กำหนด ขอ
 อย่า เหม่า ว่า น้อง รัก ตา หดวง ซเวอ แก้ง หนึ่ง เห็นว เดย
 ที่จริง การ ตาม กัน มา โดย พะการ นั้น มัน เลี้ย แก่ น้อง
 คุณ พี่ รัก น้อง จะ อยาก ให้ น้อง เลี้ย ฤา เออ เพราะ
 ฉนั้น ขอ ให้ รอคิด อ่าน ไป ก่อน เกิด เชื้อ ใจ น้อง เรณู
 ยอดรัก ของ คุณ พี่ เกิด หนา ตากัน ช (ทงโคตง
 คีร์สระ ว่า บ่วน ไป อีก ทิมถาม ก็ เต่า ให้ ฟัง ว่า เรื่อง
 ข้าย แก่ ก็ ไม่ กัดว เรื่อง ข้าย เจก หาง ดุ่น ก็ ไม่ กัดว
 เพราะ ทาง ที่ จะ ตี คอ เจ้าคุณ พ่อ นั้น เปน นอก เลิก ได้ ทิม
 ชัก งั้น จะ ทำ ยัง ไง ทง ครอง แล้ว ว่า ทิมเอง
 ตรง ไป หา นาย บุน ทง ยุ ให้ รับ แต่ง งาน ให้ ได้ คำน นิค
 เต่า เรื่อง จริง ของ นั้น ไป เกิด ชูใหญ่ เทียว เต็ม เขา มั่ง
 ยิ่ง ดี ว่า ทำ ซ้ำ ไป จะ เปน อัน เก่ง ใหม่ ทิม ว่า เก่ง
 ใช้ แล้ว ไม่ ให้ ค่ำ รถ มั่ง ฤา ทง ว่า ได้ ๒๐ แล้ว
 ทิม ว่า นั้น คน ละคร เรื่อง โยน ให้ อีก ๑๐ บาท ว่า เหม่า

เรื่อง ก็น คม

๓๑

แล้ว ทิม หลอก ให้ ลับ หตง เข้า โรง ไป)

ดวง พระ ชาติ ตัด ๑ (ทนง) ไม่ เชื่อ ถ้อย, คอย ดู,
เรณู พี่ เย็น วนน, ตอง ด้อ, หนึ่ง ล้อ ถึง ให้ เรา จิต,
ตาม จิต, ฤทธิ พรัน พรัง เจ็ก ทลิ่ง, อุดริ, ชิง วิว หัก
กต คัก, พัก พัด, เซ่ง ชน แก เป็น ไม่ แพ้, ด้อย รัก,
เที่ยว อยาก ว่า ใช้ หึง ยวด, ขวด ตี, ศิษย์ ชี ซา กถ่า
ก็ กถ่า, บัญญา ไว, กถ่า ใคร มี ๓ & คำ (หนึ่ง หน้า
ต้น ดึง เข้า มา กราบ ส่ง หนึ่ง ล้อ ให้ แล้ว ว่า อฉัน ต้อง รับ กถัม
จึง ฝน ไป ทนง ดัก อ่าน)

อ่าน ๑ คุณ พี่ ทนง ขอ หนึ่ง บัน เติม ที่ เสีย แล้ว
ต้อง ขอ โทษ อีก ครั้ง ฤฯ จะ ตี ตัก ก็ ฆะ ก็ ตาม ใจ
เกิด ไม่ รู้ ใคร ไป ย้าย เจ็ก มั่น กถัม มา ขอ แถ่ง ตาม
กำหนด เติม ว่า ศพ แม่ มั่น เคย จะ ส่ง ไป เมือง จัน พรง น
ไม่ กัด กัน คุณ จะ คิด อย่าง ไร ก็ เจริญ ก็ ฆะ ชี วิด
น้อง ด้วย เกิด ถ้า ต้อง ส่ง ตัว เข้า หอ อ้าย มิ สี่ เติม หนึ่ง

๓๓ แหยม ถ้า
ทงนั้แล้ว ขอ ให้ รั้เถอะเรณู น่อง รัก ของ คุณ พี่ เปน
ตาย คุณ พี่ จะ ให้ ทำ อย่าง ไร เปน ตาม ใจ ทุก อย่าง
ตาแล้ว ฆ (ทงนั้ หั้วร้อ อัก ๆ ว่า จดหมาย เขียน ไว้
ไม่ เสีย เปลา ก็ ทาน)

อ่าน ๑ แม่ เรณู ดวง ใจ พี่ ถ้า หัดอน ตาย พี่
ก็ ต้อง ตาย ตาม เชื้อ กัน อย่าง ว่า แล้ว ขอ ย่า วิ ตก
วันที่ ๔ กันยายน เพลา ๔ ทุ่ม ครึ่ง พี่ จะ เอรต ยนค
ทา ศรี แดง ไป ชุ่ม จอด คอย รับ น่อง ขยู่ ที่ ไต้ ต้น ประ ตู เียง
บ้าน นิติ จง ให้ หนู ชื่น คอย ดู เห็น แล้ว รับ ออก มา ชื่น
รถ ตัว พี่ บาง ที่ จะ ไป รับ ที่ นั้น ถ้า ไม่ ชอบ บถ จะ ต้อง
ตอม มา คอย รับ กลาง ทาง โดย โม เฮอร์ไซ ขอ ให้ เชื้อ
ตรง เจ้า คุณ พ่อ แด คุณ แม่ พอ สงบ บง เจียน พี่ จะ ไป ชม มา
คง จะ หาย โกรธ วัน เรา ก็ ส้ม คัก คัก ส้ม กระกูด กัน ทั้ง
รัก กัน เสมอ ชั่ว วิต แด ใน ซาคี นั้ อย่า หวาด เถย ว่า พี่
จะ มี เมีย ใหม่ แม่ ไม่ ได้ หัดอน พี่ ขอ บัฏ ญาณ ต่อ

ซึ่ง ชาย เณร อด พด ของ พี่ ว่า ใน ชาต นี้ นอกจาก น้อง เรณู
 แล้ว พี่ จะ ไม่ ขอ ส มา คม ด้วย สัตว์ ไต เอย เป็น อิน ชาต เรา
 คง ชื่น ชื่น อก กัน จน วัน คาย เวทนา อ้าย เจ็ก บุน ทง บอ
 กะ ตา ไค แก่ บรรณารักษ์ เห็น จะ ดอง ช้อน เปด่า ก็ มี น
 ไม่ ส้ม จะ ถนอม น้อง แล้ว ยัง จะ แค้น เฝย อด ด้วย นึก ส้ม น้ำ
 หน้า พี่ รัก ของ น้อง เรณู ค่ะ ชื่น อก ทนง ๗ (พอ เขา ดอง
 ของ สัตว์ ไต ถึง แล้ว ก็ พอ แม่ ทิม ยิ้ม แบน เข้า มา ว่า มัน น้ำ
 ให้ รวง วัด อิก เถา ว่า ตัว ไป ยุ ใหญ่ นาย บุน ทง คน
 ไป ปรุ กษา เตี้ย คุร หนึ่ง เรียก รก ยนต์ ว่า จะ ไป เลื่อน คั้น
 กำหนด งาน เข้า มา ตาม เดิม ยัง ให้ รวง วัด อิก ๕
 บาท เอย อิก นั้น เฆาะ อิก ผัด คุร สิ้น แล้ว จะ ให้ ชื่น อก
 หนึ่ง พิถัก อิก นั้น ไม่ รับ คอก ว่า เป็น แม่ สัตว์ คุณ ชัด
 อิก ยาย เจ้า ขน ม ว่า บ้า จัน ไป ตาม ฤทธิ ตาม เดช ทนง
 หัว เรา ว่า วั แล้ว ตั้ง หนึ่ง สัตว์ เรณู ให้ คุ เฝย อด หนึ่ง สัตว์ ไป

๓๕ แหยม ถ้ำ

ทิม ว่า นี่ แล้วจะ คิด ยัง ใจ ก็ ว่า ข่าน เกิด แล้ว ก่อน จะ ให้
ผั่น กซอง เลี้ย หนา ทิม ข่าน แล้ว เขา หนึ่ง สือ ห่อผ้า ว่า
ถ้า ดำเร้า จะ ให้วาง วัดเท่าไร ว่า ร้อย บาท เต็ม ที่ เทียว
ทิม หดอก ให้ ไม่ ให้ เห็น แล้ว ก็ ภาว่า เดียว คุณ หนึ่ง จะ
จับ พิรุช ได้)

จั้น หลวง ๑ (ทนง) หมด ยาก เขญ, เปน ดำเร้า,
เด้า ส้ม ปดัม จะ ค้อง ย้ม, รก แดง, แก้ง มาช เปดียน
รทขาว, เราบัก, ไป ขัด ที่ หลวง ธารี, ไม่ ประ ต้า, ว่า
อะไร จะ ค้อง จัก, บ้าน ช้อง, รับ รอง เจ้า มี ให้ เค้ร่า,
เลี้ย คม, ส้ม ส้มย วิก หน้า ตรง, ทนง พน, ได้ ช้น ใจ
ยอค อไทย, เรณู, ช้นแนบ ทรวง ๒ & คำ (แม่ ทิม
เขา หนึ่ง สือ มา ตั้ง ให้ บ่น เห็นอย เต็ม ที่ เทียว ไป เทียว มา
หลาย เทียว ทนง หวั ร่อ ว่า ทาย ได้)

อ่าน ๑ คุณ พทง คู้ ทกซ์ คู้ สู้ ของ เรณู ของ
พระ เศษ พระ คุณ ที่ สู้ ที่ ตั้ง จดหมาย คิด ช่วย ชี วิต

น้อง มา ให้ น้อง จะ ทำ ตาม คำคุณพี่ ตั้ง ทุก อย่าง
 จึ่ง รับ บอก มา ให้ทราบ น้อง รัก ของ คุณพี่ เรณู ๗
 (ทนง โยน เงิน ให้ อีก ๒ บาท ว่า ชอบ ใจ ไม่ ต้อง คอบ ตะ
 หิม ว่า คุณหญิง ก็ ใช้ ไป ตลา ตบ บาง รัก อีก ตา ไป)

ฉาก หน้า ๑ (ทนง) ต้อง เปลี่ยน เคียง, เปลี่ยน
 มั่ง, จัด ปรง ใหม่ ยอน แซม ชั่น, เอา เท่า ไร, ก็ ไม่ หวง
 ถึง คับ พัน, กัน รัก, ไม่ ยัก ท่วง ไม่ คอง ห่วง, ไย ดู, คง
 หร พอ ๗ ๒ คำ (เจ้า เณ เข้า มา บอก ว่า หลวง
 บรรณา รัก มา ทนง หัว ร้อ อ้าย แก่ โง่ มา คำ คอ อิก ตะ
 ออก ไป รับ เข้า มา)

ตัด พ้อ ๑ (บรรณ) ดื้อ กัน นึก, ว่า แก รัก. เรณู
 ตรง จะ แย่ง จิ้น, บั๊น ทง, คง กระ ฉ่อน จริง ๆ ไม่,
 กัน ไป, ช่วย เกียง ทอน เขา กลับ ย้อน, ให้ แ้ว, ว่า
 เหตุ วงม (ทนง) จริง ก็ ได้, แต่ ใจ, ท่าน หลวง จำ
 เขา ว่า บ้า, ถูก พระ ยา, พิภพ ชม เอา เดี่ยว บับ, ชับ ไต่,

ไม่ได้ยอม ใจ ไม่กตบ, ตบ ตม, ตม ที่ คุ ข้าง กัน นะ,
 ไม่รู้จะ, ออก ต้ม ไหน เรณู ไซ้, สร้อย ขัก, มา ตัก คุ
 ไม่รักจิ้น, จะใคร่ บิน, มา เปน ไซ้ นำ ออก คุ, ต้น เกิด ยว,
 หึง เกยว ชาย ก้น เออ ออ, ไป กระนั้น, ชัน ดุด ใจ ที่
 จริง ไม่, ค้อง การ, ชักร้าน ไร่ ร้าย ชอบ เกร้ เกร้ จ, เบด
 ชู เลือ, เหมือน เกดอ ทาย เออ ก็ ร้าย, แก่นั้น, ชัน อย่าง
 ไร ๗ คำ (หลวง บรรณ ว่า บ้า แก่ ไป เอง และ ดอง พุด
 กระใคร หนะ ที่ แก ณะ ให้ ทิม อ้อ ทิม ๆ ให้ เพด ยาว
 ไป ฉบับ ๑ ตา พระ ยาม หา แค้ง คก จับ ได้ คุ ใหญ่ ถึง
 ได้ เดย ยก ให้ นาย บุน ทง ยัง ใจ ด่า ทง ทำ อ้อ ออ
 แด ชัก แด ยัง ใจ เขา รับ จะ ไป ช่วย พุด แค่นั้น มา ตาม
 ก็ หดบ เลือม เอา เงิน ๕ บาท กัน ไป กิน เปด าคิน ทง
 ยัว ไม่ เร่ง เกอะ อีก ๗ วัน น และ เจ้า ชู้ เจ้า จะ เอา ไป กิน เลี่ย
 แน่ เอี้ย แก แก่ ป่าน น แดว์ แค่น เขย่ง รัก คน เช่น ร้าย เรณู
 แม่ หม้าย ไซ้ ชวัญ แน่ เพอน เอี้ย เหมาะ ะ หลวง บรรณ

เรื่อง ก็น ดิบ

๓๗

ว่า แล้ว กัน นะ ชี้ ว่า ถ้า พบ ทีม ขอ ให้ ช่วย รุก ให้ ไป
บ้าน ทน ว่า หาย ไป นาน แล้ว ตั้ง แต่ กัน ค่ เปิด
หลวง บรรณ กี่ ถา)

เม้า ใบไม้ ๑ (ทน) อ้าย หลวง แก่, แห่ ได้,
คำ คอ ไป ก่ เล็ด โกลก, กะเยอ กะแย่ง, แข่ง ใคร ไหว
เจ้า ชู้ เป็น, เช่น นั้, ตี แต่ ไป กี่ เกยว นาง ควาย, หมา ยใจ,
โกธ สัม ปอง ๗ ๒ คำ (จด หมา ย ยม รก ยนต์
หลวง ราช ให้ เจ้า เณ ไป ให้)

มี แก้ว น้อย ๑ (ทน) โก้ ก้อ ร่อ, กรอ น้อย,
ส้ม อง ใหม่ คง ชื่น ใจ, ส้ม หวัง, กัน ทั้ง ส่อง ชื่น รก
ยนต์, เทียว ถนน, วัว ดำ พอง แล้ว พา น้อย, เยี่ยม คู้ หา,
ปรี คา ถัย งาน วัด เบญจาม. เหลือ เว้น, เป็น ค้อง จู
น้อย เข้า ฝูง, เตดี, ส้ม ยี่ ใหม่ มัน ค้อง ไป, หัว เมือง,
เตรียม เครื่อง ไร่ พา เรณู, คู้ อา ไถย, ไป กัน ดิบ ๗
๔ คำ (ปด ม หัว ร่อ ก็ มี คม่าน ข่า เวตา)

เมื่อ เบิด ม่าน แดง เรือน หู หรา ผิด กว่า ธรรมดา
เรียก บ่าว มา หมด บ้าน แยก ภู คน ละ ๒๕ สดางค์ ให้ ไป
ปรี ดา ถัย ค่าง คี ใจ ให้ แด่ แรก ยาม อยู่ คน เดียว
กับ เจ้า เน ก่า ขับ รก ยนต์ หด วง ธารี เน ว่า ห่าน นัค
ยาม ครึ่ง ให้ ไป เอา มา ไป หรี ไฟ)

สดายง ๑ (ทนาง) กลุ้ม นัค หนา, ราชรี, นั้ เหลือ ข่า
คละ หนา, ที่ ไม่, ไคร่ กระ ดิบ สอง ทุม กว้า, น้า เต็ด, ด,
เล็ด ชิบ ๆ อีก ๓ ทุม, จะ ได้ จิบ, แม่ ชื่น ใจ ช้อ
ล้า คัญ, นัน ตา, พระ ยา พิภพ คง คตบ, มา ราชะ, เพราะ
ส่ง ได้ ย ห้า ทุม ตรง, ส่ง น้อย, เข้า ห้อง ใน ทนาง ได้,
ชื่น ชม, ล้ม ทเยอ ได้ บ่าว ไพร, ไป ดู, ถคร หมด หวง
จะ กั้น, ยับ ประยศ, ที่ ชวน เกอ ไฟ ก็ หรี, ไม่ มี, ไคร
มา เจอ เครื่อง น้า เรอ, ใจ น้อย, ล้า รong พร้อม คอก
ไม้ หอม, ช่อม พกา, มา ไถ เกด ยว ชวด ปาก เบี้ยว, นัว
ศรี, มา ถ้ หอม นั้ เนด ยง, เคียง พ้, ประนี ประนอม

no

๔
มด ม่าน

